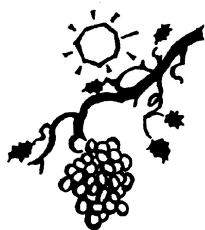


NYÅRSDAGEN

Circumcisione Domini



Evangelium, Luk 2: 21. III Årg Högm Luk 13:6-9. Predikan G Edwardsson

Sedan berättade han denna liknelse: "En man hade ett fikonträd planterat i sin vingård, och han kom för att se om det fanns frukt på det, men han fann ingen. Då sade han till sin vingårdsman: I tre år har jag kommit och letat efter frukt på det bär fikonträdet men inte hittat någon. Hugg ner det! Varför skall det få suga ut jorden? Men trädgårdsmästaren svarade honom: Herre, låt det stå kvar även i år, tills jag har grävt omkring det och gödslat. Kanske bär det frukt nästa år. Annars skall du bugga ner det."

"Jag har bett för dig att din tro inte ska bli om intet" Luk 22: 32

Det var så Jesus sa till Petrus i Getsemane örtagård. Petrus var sannerligen inte den som klarade sig eller kunde förbli kristen på egen hand. Han ansattes svårt av satan som också fick honom till att i ord förneka sin Mästare. Men Jesus visar här att det just är han själv som är garanten för frälsningen både för Petrus och för alla andra. Både genom sin gärning och genom sin bön. Det är han också för oss: *"Jag har bett för dig att din tro inte ska bli om intet"*

EN FÖRMANING SOM GÄLLER OSS ALLA...

Jesu liknelse om vingårds mannen är en djup förmaning för oss alla. Vingården var känd i Israel som just bilden av Israel som Guds utvalda folk. Gud hade utvalt folket, planterat vingården och hade genom profeten sagt: *"Vad kan mer göras för min vingård än vad jag gjort för den"*.

I Bibeln och i Jesu liknelser handlar det om både vinrankor och vinstocken, olivträd och fikonträd. Men innebörden är densamma. Det handlar om att förbli i vingården, förbli i vinstocken, bära den frukt som trädet ska ge. Det vill säga: tron är inte bara en tanke inom oss, utan tro är omsatt i liv och levnad. Tron har sina uttryck och sitt liv.

Det är här vår tro prövas. Om vi låter livet följa i Kristi fotspår eller ej. Finns inte trons frukter hos oss blir trädet avhugget, säger vingårds mannen. Det vet var och en som har en trädgård att där trädet inte ger någon frukt finns ingen anledning för det att stå kvar. Man faller det och kanske använder det till ved att elda med.

Det allvarliga i förmaningen till oss i dag är att samma sak gäller oss själva. Omsätts inte tron i trons handlande så är vi lika ofruktbara som fikonträdet i liknelsen. Om det är så att våra liv egentligen går stick i stäv med kristen tro. Lever vi ett liv på vardagar och sedan låter vi skenet av kristendom lysa på söndagar, då är vi återigen lika ofruktbara som fikonträdet.

Det ofruktbara visar sig i att vi inte lever av och med Guds ord och det inte heller får prägla våra liv. För vad finns det då av kärlek, godhet, ödmjukhet, mildhet och sådant som Guds ord visar just är trons frukter, ja vad finns det då av dessa trons frukter i våra liv?

Är kristendom bara en övertygelse i tanken och inget mera? Jesus visar att kristendom både är tro och efterföljelse. När han förlåter kvinnan hennes äktenskapsbrott säger han sedan *"Gå och synda inte här"*

EN BÖN SOM GÄLLER OSS ALLA...

Jesus hade kunnat sluta sin liknelse med vingårdsmannens varning och hot. I floran av liknelser från judisk förkristen tid finns just en motsvarande liknelse, där just "trädet" ber att få stå kvar. Men nej, "när du var planterad vid vattenbäckar gav du ingen frukt. Hur ska du kunna bära frukt på något annat ställe?" Så kunde Jesus ha sagt. Men liknelsen tar en ovanlig vändning som så många av hans liknelser gör. Vingårdsmannen träder in som förebedjaren; han säger att han ska gödsla omkring det och sköta det och ber därför att trädet ska stå kvar ännu ett år. Fikonträdet stod där på nåder. Men denne vingårdsman vill pröva alla möjligheter också de som ingen tänkt sig för att just fikonsträdet ska leva.

Här hör du Jesu ord och hans förbön. Det är så han träder in för oss här i dag med sin innerliga förbön att vår tro inte ska bli till intet, att vi inte ska lämna honom och hans nåd bakom oss utan ha den framför oss, för ögonen, och leva av den. Ja, för vart skulle vi gå, den frågan ställde ju Petrus en gång och svarade själv: *"Du har det eviga livets ord och vi tror och förstår att du är Kristus, den levande Gudens Son."*

Och för att vi ska kunna behålla, bevara och förbli i den kristna tron, ska vi ta fasta på ett ord av Jesus som är viktigt i detta sammanhang: Då handlar det inte om fikonsträd utan om vinstocken. Men innebörden är densamma. Han säger: *"Förblir i mig, så förblir också jag i er. Såsom grenen inte kan bära frukten av sig själv, utan endast om den förblir i vinträdet, så kan ni det ej heller, om ni inte förblir i mig. Jag är vinträdet, ni är grenarna..."* (Joh 15: 4-5)

Hur förblir du hos honom? Och kanske rent av, hur kommer du till honom och blir en gren i vinträdet? Inte kommer du av dig själv och något eget beslut. Men till honom kommer du i den stund du först insett din egen totala fördömelse, när du inser att du själv inte kan komma med något inför Gud att berömma dig. Utan tvärtom, det är bara synden du har att komma med i tankar, ord och gärningar. Men i den stund du insett det, är också Jesus den enda tillflykten. Han är den som tar emot syndare och frälser dem.

Och då ser du det här. Att komma till Jesus, det är komma med sina synder. Och att få förlåtelse och nåd av honom. Att förbli i Jesus, det är att ständigt och varje dag fly till honom, ta sin tillflykt till honom, förtrösta på honom, som den ende frälsaren, den ende förlossaren, den ende som är Vägen, Sanningen och Livet. Ja han som är Frälsaren för oss alla.

Och då kan du instämma i vad Hebreerbrevets författare säger och se detta som det avgörande, viktiga och fulländade, i dag, i morgon och alla dagar, att *"Jesus Kristus är densamme i går, i dag, så ock i evighet."*

Amen

Jag nu den säkra grunden vunnit, Som håller hoppets ankar kvar. Jag i min Frälsare den funnit; Den lades innan världen var. När himmel och när jord förgår, Orubbligt fast den grunden står.